1973–74ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை

முதலமைச்சர்

மாண்புமிகு

திரு மு. கருணாநிதி

அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1973ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரித் திங்கள், 26ஆம் நாள்

தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி அவர்கள், 1973–74ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்ட மன்றப் பேரவைமுன் வைத்து, 1973ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரித் திங்கள், 26ஆம் நாளன்று ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

"இடுக்கண் வருங்கால் நகுக—அதனை
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்"

என்ற குறள் மொழிக்கொப்பத் தடைக்கற்களைக் கடந்து, நாட்டு வளம்—மக்கள் நலம்—இவையே நம் குறிக்கோள் எனப் பயணம் நடத்தியவாறு சமதர்ம மணங்கமழ் சமுதாயத்தை அமைத்திட அண்ணா வழியில் அயராது பணி புரியும் இந்த அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையை பேரவையின் சார்பில் தமிழ் மக்களின் திருமுன் வைத்து அவர்களின் அன்பு ஆதரவை என்றும்போல் இன்றும் வேண்டி நிற்கிறேன்.

1972–73ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளையும், 1973–74ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை மதிப்பீடுகளையும் இவண் வழங்கிட விழைகிறேன்.

2. உதட்டின் வெளியீடுகளாக மட்டும் சமதர்மத் திட்டங்கள் அமையாமல், செயலின் வடிவங்களாகவும் அவைகள் ஒளிவிட வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசுக்கு நிறைந்த அக்கறையுண்டு. அவசரக் கோலம் அலங்கோலமாகிவிடும் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு, படிப்படியாக—ஆனால் உறுதியாக சமதர்மக் கொள்கைகளை

நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறோம். அறிவிக்கப்பட்ட சமதர்மத் திட்டங்கள்—சட்டங்கள்; எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும், மேலும் நாம் மேற்கொள்ள இருக்கிற அடுத்த கட்ட சமதர்மத் திட்டங்களையும்—இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கோடிட்டுக் காட்டுமென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. தனியுடைமைகளைத் தேசீய உடைமைகளாக்குவதால் தனியார் ஆதிக்கம் இளைக்க வைக்கப்படுகிறது என்றாலும், தேசீய உடைமையாக்கப்பட்ட அந்தத் தனியார் உடைமைகள், தரித்திர நாராயணர்களாய்த் திரியும் வசதியற்ற லட்சோபலட்சம் அடித்தளத்து மக்களை வாழவைக்கப் போதுமானவைகளல்ல என்பதை மறந்திடலாகாது. வேலை வாய்ப்புக்களின் வாயிலாக, வறுமையை வெளியேற்றுவதின் வாயிலாக அனைவரையும் வாழவைக்கலாம்—வசதிகளைத் தரலாம் என்பது இன்பமான நம்பிக்கைதான் எனினும், அந்த நம்பிக்கை விளிம்பை அடைய இடையில் உள்ள தொலைவை எண்ணிப் பார்த்து அதற்குள்ளாகக் காலம் கடத்தாமல், ஏழை எளியோர்க்கு, இரப்போர்க்கு, குடிசை வாழ்வோர்க்கு, குருடாகிவிட்டோர்க்கு, வீட்டு மனை இல்லாதோர்க்கு, விவசாயத் தொழிலாளர்க்கு, நம்மால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்து வருகிறோம். அவர்தம் வாழ்த்துக்களை, ஊக்கமாகக் கொண்டு தொடர்ந்து தொண்டாற்றுகிறோம்.

4. இந்த முதல் உதவி மட்டும் போதாது—முழுமையானதும் நிலையானதுமான உதவி, சமுதாயத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்தே திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் பற்றிய கண்ணோட்டமும், அவைகளை மாநில அரசுகள் நிறைவேற்றிட இன்றுள்ள மத்திய-மாநில தொடர்புகள் எவ்வாறெல்லாம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துக்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அதற்கு முன்பு, நமது மாநில வரவு-செலவுகளை முதலில் அறிந்து கொள்வது பொருத்தமானது.

1973-74 வரவு-செலவுத் திட்டம்.

5. 1972—73ஆம் ஆண்டு வருவாய்க் கணக்கில் மிகுதி 1·80 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திருத்த மதிப்பீட்டின்படி வருவாய்க் கணக்கில் வரவு 441·04 கோடி ரூபாயாகவும், செலவு 439·24 கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கும். மன்றத்தில் வைக்கப்படும் 1973—74ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்படி, வருவாய்க் கணக்கில் வரவு 465·56 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்றும், செலவு 465·07 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்றும், வருவாய்க் கணக்கில் மிகுதி 49 இலட்சம் ரூபாயாக இருக்குமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

6. 1973—74ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் மொத்தச் செலவு 465·07 கோடி ரூபாயாகும். இதில் 41·47 கோடி ரூபாய் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு. திட்டச் செலவு என்பது மொத்தச் செலவில் ஒரு சிறு பகுதியே என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே இந்த விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, கல்விக்கான திட்டச் செலவு 11·78 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைந்துள்ளது என நாம் குறிப்பிடும் பொழுது, கல்வி குறித்த நமது மொத்த நிதி ஒதுக்கீடு 97·23 கோடி ரூபாய் என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

7. அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மதிப்பீடுகளில் 1973—74ஆம் ஆண்டிலாகும் மூலதனச் செலவு 37·97 கோடி ரூபாய், மத்திய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகை 53·07 கோடி ரூபாய், இதர கடன்களும், முன்பணங்களும் 11·50 கோடி ரூபாய் ஆகியவைகளுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

8. 1973–74ஆம் ஆண்டு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டாகும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் வேகம், 1973–74ஆம் ஆண்டின் நம் வளர்ச்சிப் பணிகளின் வேகத்தை அடித்தளமாகக் கொள்ளும். எனவே, 1973–74-ல் அதற்கென ஒதுக்கப்படும் நிதியளவு தனிச் சிறப்பைப் பெறுகிறது. 1969–70-ல் 87·45 கோடி ரூபாய் அளவுக்கும், 1970–71-ல் 97·50 கோடி ரூபாய் அளவுக்கும், 1971–72-ல் 114·07 கோடி ரூபாய் அளவுக்குமாக படிப்படியாக நம் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் வேகத்தை உயர்த்தியுள்ளோம். ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் இம் மாநில வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக, 575 கோடி ரூபாயாவது செலவிடப்பட வேண்டுமென மத்திய அரசிடம் நாம் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் மூன்றாண்டுகளிலான திட்டச் செலவு 299 கோடி ரூபாய் ஆகும். எனவே நடப்பு ஆண்டில் 125 கோடி ரூபாயும் 1973–74-ல் 150 கோடி ரூபாயும் செலவாகும் திட்டங்களைத் தீட்டி அனுப்பினோம்.

9. நமது திட்டங்களின் அளவைக் குறித்தும் நமது பொதுவான நிதிநிலை குறித்தும் மத்திய திட்ட ஆணைக் குழுவுடனும், திட்ட அமைச்சருடனும் சென்ற திங்கள் நான் விவாதம் நடத்தினேன். அதன் விளைவாக திட்டச் செலவு, நடப்பு ஆண்டில் 116 கோடி ரூபாயாகவும், அடுத்த ஆண்டு 120 கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆயினும் நமது மாநிலத்தின் திட்டத் தேவைகளை மனதில் கொண்டு, திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செலவுகளில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்து நடப்பாண்டு திட்டத்திற்கு 120·27 கோடி

ரூபாயும், அடுத்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 126·44 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியுள்ளோம். மாநில அரசு எடுத்த இத் துணை முயற்சிகளுக்கும் பிறகு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு 546 கோடி ரூபாயாகத்தான் இருக்கும். இது, திட்ட ஆணைக்குழு முதலில் அறிவித்த தொகையாகிய 519 கோடி ரூபாயை விட ஓரளவு கூடுதலாக இருக்கிறதெனினும், நாம் முடிவாகக் கேட்ட 575 கோடி ரூபாயை விட குறைவு என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திட்ட நிதி உதவி.

10. இதற்குக் காரணம், நான்காவது திட்டக் காலத்திற்கு மத்திய அரசு நமக்கு அளிக்க இருந்த 250 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக 202 கோடி ரூபாயாக குறைத்து அளித்ததுதான். மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு திட்ட நிதி உதவி அளிப்பதில், தமிழ்நாட்டின் பங்கு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10·8 சத விகிதமாகத் தொடங்கி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 9 சத விகிதமாக மாறி, மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 7·4 சத விகிதமாகக் குறைந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4·7 சத விகிதமாகத் தேய்ந்து விட்ட நிலை, மத்திய அரசின் மாற்றுந்தாய் மனப் போக்கைத்தான் காட்டுகிறது.

இந்திய நாட்டின் மக்கள் தொகையில் தமிழ் நாட்டின் மக்கள் தொகை 7·5 சத விகிதம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, வரும் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது பழைய நிலை தொடராமல் நியாயம் வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தமிழ் நாட்டு மக்களின் சார்பாக வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

நிதி ஆணைக்குழு.

11. மாநில அரசுகள் மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி பெற வழி வகுப்பதில் நிதி ஆணைக்குழுவே தலையாய இடம் பெற வேண்டும். இத்தகைய ஏற்பாடே நிதி ஆதாரங்களைப் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குப் பிரித்தளிப்பதில், நியாயமாகவும், உறுதியாகவும் செயல்பட ஏற்புடையதாகும். முந்தைய நிதி ஆணைக்குழு அடிப்படையாகக் கொண்ட பல குறியீடுகள் அனுபவ ரீதியில் ஒத்து வராத தன்மையை நிதி ஆணைக்குழுவுக்கு நமது அரசு சுட்டிக்காட்டியுள்ளதோடு, அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தியுள்ளது. மாநிலங்களின் திட்டப் பணிகளின் தேவை, திட்டத்தின்பாற்படாத ஏனைய பணிகளின் தேவை, இரண்டையும் நிதி ஆணைக் குழுவே ஒருசேர கருதிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதும் நமது கருத்தாகும். பின்தங்கிய மாநிலங்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதோடு, பிற மாநிலங்களில் உள்ள பின்தங்கிய பகுதிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இந்த அரசு தொடர்ந்து எடுத்துக்கூறி வருகிற முறையீடாகும். மாநில அதிகாரப் பட்டியலில் உள்ள வேளாண்மை, கல்வி, நல்வாழ்வு முதலிய துறைகளிலும் மத்திய அரசு மேல் உரிமை ஏற்கும் பழக்கம் நிற்க வேண்டுமென நாம் கூறியுள்ளோம். இத் துறைகளுக்குச் செலவிட வேண்டிய தொகை முழுதுமே நிதி ஆணைக் குழு வாயிலாக மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். மாநிலங்களின் கடன் சுமையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், மாநிலங்களுக்கு வரி வருவாயைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கான அடிப்படை விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், வருமானத்தின் மீது விதிக்கப்படுகின்ற கூட்டு நிறுவனவரி (Corporation Tax), மாநிலங்களுக்குப் பங்கீட்டுக் கொடுக்கும் வரிவருவாய்த் தொகுதிக்குள் அடங்கவேண்டுமென்றும், ஆயத்தீர்வையில் மாநிலங்கள் பெறுகிற பங்கு 50 சத விகிதமாக உயர்த்தப்பட

வேண்டுமென்றும், இத்தகைய மாற்றங்களின் மூலமே மாநிலங்களின் நிதிநிலை, நிச்சயமற்ற தன்மையிலிருந்து விடுபட முடியுமென்றும், நிதி ஆணைக்குழுவிடம் நமது அரசு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது.

இயற்கையின் கொடுமையும், ஏற்ற நடவடிக்கையும்.

12. வெள்ளத்தாலும் புயலாலும் ஏற்பட்ட சீர் குலைவு எவ்வளவு என்பதை நேரில் கண்டு மதிப்பிட்ட மத்திய அரசுக் குழுவினர், தமிழக அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டியதோடு, சீரமைப்புப் பணி களுக்காக வழங்கிய பரிந்துரை அறிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்று 14·25 கோடி ரூபாய் அளித்திட முன் வந்ததற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். இது போன்ற இயற்கையின் கொடுமைகளைத் தணிக்கும் பணிகளை மேற்கொள்ள அந்தந்த மாநிலத் திட்டங்களிலேயே தொகை ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதே என் கருத்து. கடந்த பத்தாண்டுகளில் அந்தந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம், வறட்சி ஆகிய அனுபவ அடிப்படையில் எதிர்காலத் தேவைகளை முன்கூட்டியே மதிப்பிட்டு திட்டத்தில் தக்க தொகையினைச் சேர்த்திட வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் எந்த மாநிலத்தில் இது போன்ற துயர் தணிப்புப் பணிகள் தேவைப்படுகிறதோ, அந்த மாநிலம் ஏற்கனவே அதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையினைப் பயன்படுத்தி நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள இயலும்.

வேளாண்மை வளர்ச்சி.

13. உணவு தானிய உற்பத்தி 1971—72-ல் 70·45 இலட்சம் டன். 1972—73-ல் அந்த அளவு 72·02 இலட்சம் டன்னாக உயரும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இயற்கை யின் ஒத்துழையாமைக்கிடையிலேயும் வேளாண்மைத்

துறையில் நாம் பெற்றுள்ள இந்த வளர்ச்சி மகிழத்தக்க தாகும். துண்டு நிலங்களையும் விட்டுவிடாமல் அங் கெல்லாம் இயன்ற அளவு பயிரிடும் பொருட்டு, சம்பாப் பருவத்தில் அவசரக் காலத் திட்டம் ஒன்றை இந்த அரசு விரிந்த அளவில் மேற்கொண்டது. அதன் கீழ் வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங் களில் 4·82 இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் நெல்லும், பல்வேறு மாவட்டங்களில் 4·13 இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும், 6·10 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயறு வகைகளும் விளைவிக்க முனைந்துள் ளோம். மற்றும் 2 இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சூரிய காந்திச் செடி வளர்க்கப்படும்.

மேற்கண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக மாநில அரசு தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு பயறு போன்ற தானிய வகை களையும், எண்ணெய் வித்துக்களையும் அதிகமாக விளை வித்து அவைகளின் விலையேற்றங்களைக் குறைக்க முடியு மென்று நம்புகிறது. உழவனின் ஊக்கமும் அரசின் ஆர்வமும் ஒன்றிக் கலந்து வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கான விரைவுப் பணிகள் நிறைவேறும் இந்த வேளையில், அதனை மேலும் உற்சாகப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு உரம் வழங் குதலில் மத்திய அரசின் முழு ஒத்துழைப்பை தமிழ் நாடு எதிர்பார்க்கிறது. 1972–73-ல் நமக்குத் தேவைப்படும் உரம் நைட்ரஜன் கணக்கில் 2·74 இலட்சம் டன். ஆனால் இதுவரை நைட்ரஜன் கணக்கில் 1·30 இலட்சம் டன்னுக்குத்தான் மத்திய அரசின் ஒதுக்கீடு நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. மத்திய வேளாண்மை அமைச்சர் அண்மையில் இங்கு வந்திருந்த போது நமது மாநிலத்தின் உணவு தானிய தன்னிறைவுக்கும் அதற்கும் மேலாக ஓரளவு அண்டை மாநிலங்களின் தேவைக்கு வழங்கவும், நம் வேளாண்மையைப் பெருக்கிட மத்திய

அரசு தட்டின்றி உரமும், தாராள நிதி உதவியும் செய்திட வேண்டுமென்று கேட்டுள்ளோம். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நமது வேளாண்மைப் பணிகள் தொடருகின்றன.

1973—74 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப் பீட்டில் 22·36 கோடி ரூபாய் வேளாண்மை வளர்ச்சிக் காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், வேளாண்மைக்காக மின் இணைப்பு கொடுத்ததில் மின்சார வாரியத்துக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ஏற்படும் இழப்பு 14 கோடி ரூபாயாகும். அதில் பெரும்பகுதியை ஈடு செய்வதற்கு மின்சார வாரி யத்துக்கு, 1972—73 திருத்த மதிப்பீட்டில் 1971—72, 1972—73 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்காக 17·8 கோடி ரூபாயும், 1973—74 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப் பீட்டில் 8·2 கோடி ரூபாயும் உதவித் தொகை யாக கொடுக்கப்படுவது, அவை முன் வைத்துள்ள மதிப் பீடுகளில் அடங்கும். வேளாண்மைக்காக அரசு செல விடும் தொகைகளை கணக்கில் எடுக்கும்பொழுது, பாசனப் பணிகளைப் பேணி வருவதற்காக நாம் செலவு செய்யும் 15·55 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும். பாசனக் கட்டணமாக நமக்கு கிடைப்பது 3·66 கோடி ரூபாய் மட்டுமேயாகும். புதிய பாசன வேலைகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக இவ் வாண்டுக்கு 12·23 கோடி ரூபாயும் மறு ஆண்டுக்கு 12·44 கோடி ரூபாயும் மூலதனக் கணக்கில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆக, பல்வேறு கணக்கு களில் வேளாண்மையின் வளர்ச்சிக்கென அரசு 55 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்க முன்வந்துள்ளது என்பது தெளிவாகும். இதற்கு மேலாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் வேளாண்மைக் கடன் வழங்கி வருகிறோம். நடப்பாண்டில் (1972—73) டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை, நீண்ட காலக் கடனுகவும், நடுத்தரக் காலக்

கடனுகவும், குறுகிய காலக் கடனுகவும் 57·27 கோடி ரூபாய் வழங்கியுள்ளோம். ஆண்டின் எஞ்சிய பகுதியில் மேற்கொண்டும் இவ்வகையில் 40 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்கப்படும். 1973–74-ல் குறுகிய கால, நடுத்தரக் கால, நீண்ட காலக் கடனுக 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வழங்கப்படும்.

கால்நடை வளர்ப்பு.

14. "கால்நடை வளர்ப்பு" என்பதன்கீழ் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகை, 1972–73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 4·31 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இது 1972–73 திருத்த மதிப்பீட்டில் 4·89 கோடி ரூபா யாகவும், 1973–74 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 5·17 கோடி ரூபாயாகவும் உயர்ந்துள்ளது. 1973–74-ல் 5 மையக் கிராம வட்டாரங்களை ஏற்படுத்தக் கருதி யுள்ளோம். தமிழ் நாட்டில் கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டத்தை 1973–74-ல் 15 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் சைதாப்பேட்டை, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்வதெனவும் முடிவு செய் துள்ளோம். மேலும், 1973–74-ல் 25 கால்நடை மருந்தகங்கள் புதிதாக 6 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்படும்.

மக்கள் நல்வாழ்வும், மருத்துவப் பணிகளும்.

15. குடும்ப நலத் திட்டம் உட்பட மக்கள் நல் வாழ்வுக்கான மருத்துவப் பணிகள் திட்டத்திற்காக 1972–73-ல் 38·91 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு வருகிறோம். அடுத்த ஆண்டில் 41·17 கோடி ரூபாய் இதற்கெனச்

செலவிடத் திட்டமிட்டுள்ளோம். 1972–73, 1973–74 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில், 61 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் மாநில அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படும்.

கரூரிலும், வாணியம்பாடியிலும் 24 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனைகள், சென்னை அரசினர் கஸ்தூரிபா காந்தி மகளிர்-சிறுர் மருத்துவமனையில் 30 படுக்கைகள், கோயம்புத்தூரில் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் 100 படுக்கைகள், திருநெல்வேலியில் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் 147 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவப் பிரிவுகளைக் கட்டுதல், 5 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளிலும், 6 மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளிலும் இதயத் துடிப்பு பதியும் மின் இயந்திரம் அமைத்தல், 10 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் ஊடு கதிர்ப் (X-Ray) பிரிவுகளை ஏற்படுத்தல் ஆகியவை, வரும் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்படவிருக்கிற சில புதிய திட்டங்களாகும்.

மேலும் நமது அரசு நாட்டு மருத்துவ முறைக்கும் ஊக்கம் அளிக்கிறது. அரும்பாக்கத்தில் அறிஞர் அண்ணா அரசினர் நாட்டு மருத்துவமனையில் 25 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ பிரிவு கட்டுதல், வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் பத்தில் சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் தொடங்குதல் ஆகியவற்றை இத்துறை பற்றிய பணிகளில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஜூன் திங்கள் முதல் இதுவரையில் சுமார் 35,000 ஏழை எளிய கிராமப்புற மக்களுக்கு கண் அறுவை சிகிச்சை செய்து இலவசக் கண்ணுடிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்களில் தொழுநோய் தீர்க்கும் மருத்துவமனைகள் இணைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு ஏற்ற சிகிச்சைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டுக்குள் மொத்தம் 10 மறு வாழ்வு இல்லங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு சுமார் 5,000 தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கான பணிகள் தொடங்கிவிடும்.

கல்வித் துறை.

16. நிதி ஒதுக்கீட்டில் பெரும்பகுதி கல்வித் துறைக்கே உரியதாக இருந்து வருகிறது. 1966–67-ல் வருவாய்க் கணக்கில் கல்விக்கு 43·86 கோடி ரூபாய் செல விடப்பட்டிருக்க, இத் தொகை 1972–73 திருத்த மதிப்பீட்டில் 95.82 கோடி ரூபாயாகவும், 1973–74 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 97.23 கோடி ரூபாயாகவும் உயர்ந்துள்ளது. தொடக்கக் கல்விக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செய்யும் செலவை அரசும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் பகிர்ந்து கொள்ளும் முறையினை அரசு மாற்றியமைத்துள்ளது உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் உவகை ஊட்டும். இவ்வகையில், 1971—72 ஆம் ஆண்டில் 32·12 கோடி ரூபாய் மட்டுமே அரசு கொடுத்திருக்க, இத் தொகை 1972—73 திருத்த மதிப் பீட்டில் 35·95 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. வேறு துறைகளின் கீழ், அதாவது மருத்துவக் கல்வி, அரிசன நலப் பள்ளிகள், வேளாண்மைக் கல்வி ஆகியவற்றில் கல்விக்காகச் செலவிடும் தொகையையும் சேர்த்துக்கொண்டால், 1973—74-ம் ஆண்டில் மொத்தக் கல்விச் செலவு 108·5 கோடி ரூபாயாகும். வருவாய்க் கணக்கில் கல்விச் செலவின் சத வீதம் 24-க்கு மேல் இருக்கும். 1966—67-ல் நம் மாநிலத்தில் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 105-ஆக இருந்து 1972—73-ல் 176-ஆக

உயர்ந்துள்ளது, உயர் கல்வியில் இந்த அரசாங்கம் எடுத்துள்ள உருவான நடவடிக்கைகளுக்குச் சிறந்த சான்ருகும்.

கல்வி பெறுவதற்கு சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள மக்களுக்கும் வாய்ப்புகளை விரிவாக்கும் அதே நேரத்தில், கல்வியின் தரங்கள் தேய்ந்து விடாமல் பராமரித்துப் பாதுகாக்கும் பணி இன்று நம்மை எதிர்கொண்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில், பள்ளிகளில் நாம் அளித்துவரும் பயிற்சியின் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு, பள்ளிப்பாடத் திட்டங்களில் மாறுதல் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, அறிவியல் பாடங்களில், தொடக்கக் கட்டத்திலிருந்தே, மாணவர்களுக்குப் போதிய பயிற்சி அளிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்ருேம். கல்வி பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களின் தொண்டு சிறக்கும் வகையில், ஆசிரியர்களின் சம்பள விகிதங்கள் கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும், அரசாங்கப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களைப் போலவே ஒத்த ஊதிய விகிதங்களும் ஓய்வூதியம் போன்ற சலுகைகளும் அளிக்க முன்வந்துள்ள மாநிலங்களில் தமிழகம் தலையாயது என்பதில் நாம் பெருமை கொள்கிருேம். பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பரிந்துரைத்த ஊதிய விகிதங்கள் எல்லாக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்விப் பயிற்சிக் கால அளவைப்பற்றி நாட்டிலே பற்பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், பட்டம் பெறுவதற்கு 15 ஆண்டுகள் பயிற்சி அடிப்படையாக அமையவேண்டும் என்ற கருத்துக்கு அனைத்து இந்தியாவிலும் ஒருமித்த ஆதரவு கிட்டியுள்ளது. தமிழகத்தில் இப்போது வழங்கும் முறைப்படி இப்பதினைந்து

ஆண்டுப் பயிற்சிக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்லூரி மட்டத்தில் ஓராண்டு புகுமுக வகுப்பு தொடர வேண்டுமா அல்லது அதற்குப் பதிலாக இரண்டு ஆண்டுகள் இடைநிலை வகுப்பை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமா, அதைத் தொடர்ந்து பட்ட வகுப்பு இரண்டு ஆண்டுகளாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக இருக்க வேண்டுமா என்பன போன்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றி கல்வி நிபுணர்களின் வட்டாரங்களில் வெவ்வேறு வகையான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்லூரிப் பயிற்சி இப்பொழுது உள்ளதுபோல் நான்கு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா, அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமா என்பதில் நாம் ஒரு முடிவு எடுத்த பின்புதான், அதையொட்டி பள்ளிப் பயிற்சி இப்பொழுது உள்ளதுபோல் 11 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இருக்கலாமா அல்லது 10 ஆண்டுகளாக குறைக்கப்பட வேண்டுமா என்ற முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். கல்லூரிப் படிப்பு கால அளவு குறித்து நம் தமிழகத்திலுள்ள மூன்று பல்கலைக் கழகங்களும் தங்கள் முடிவான கருத்தைத் தெரிவித்த பின்பு, அந்த அடிப்படையில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

அயல்நாடுகளில் பயிற்சி பெற்றுப் பணியாற்றிவரும் நம் நாட்டு நிபுணர்கள், தமிழகத்திற்கு ஓராண்டாகிலும் வந்து, அவர்கள் பெற்ற அனுபவத்தை நம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கும் முறையில் ''தமிழ் நாடு உயர்பணி உதவித் தொகைத் திட்டம்'' ஒன்று செயல்படுத்தப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை உரையில் நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அந்த அடிப்படையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அயல் நாடுகளிலுள்ள நம்முடைய நிபுணர்கள் பலருடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். வரும் ஆண்டில்

ஒருசிலராவது தமிழகக் கல்லூரிகளிலும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் தொண்டாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நம்புகின்றேன்.

கல்விக்காக அரசும் சமுதாயமும் செய்து வரும் மூலதனச் செலவையும் ஆர்வமான முயற்சிகளையும், மாணவர்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வதுதான் அவர்களுடைய எதிர்காலத்திற்கும் நாட்டினுடைய எதிர் காலத்திற்கும் உகந்தது என்பது என்னுடைய உறுதியான நம்பிக்கை. அமைதியாகவும் ஆர்வத்துடனும், மாண வர்கள் கல்விப் பயிற்சி பெறுவதற்குச் சாதகமான சூழ் நிலையை அமைத்துத் தருவது எதிர்காலத் தலைமுறையின ரின் நலனில் அக்கறை கொண்ட அனைவருடைய பொறுப்பு மாகும். கல்விக்குச் சிறிதும் தொடர்பில்லாத பல பிரச் சினைகளைக் குறித்து மாணவர்களிடையே பதட்ட நிலையை உருவாக்கும் முயற்சிகள் ஆங்காங்கு மேற்கொள்ளப்படு வதைக் கண்டு நான் மிகுந்த வேதனை கொள்கின்றேன். கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில், அனைவரும் அரசுடன் இதில் ஒத்துழைத்து, மாணவர்கள் தங்கள் எதிர்கால வாழ்வுக்குச் செம்மையான அடித்தளம் அமைத்துக் கொள்ள உத்தரவாதம் வேண்டுமென்று நான் மிகுந்த பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படை யில் தொடர்ந்து மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் நலனைக் காக்கவும், கல்வித் தரம் வளமடையச் செய்யவும், உரிய நடவடிக்கைகளை உறுதியாக மேற்கொள்வதே, அரசின் கொள்கையாக இருக்கும்.

மின்வசதி.

17. தமிழ் நாட்டில் உள்ள மின் உற்பத்தி நிலையங் களின் உற்பத்தித் திறன் கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் சுமார் 500 மெகாவாட் அளவு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் மின் வெட்டின் காரணமாக இந்தியாவில் பல

மாநிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போலவே, நம்முடைய மாநிலமும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடிக்கான காரணங்களை மன்றம் நன்கறியும். நீர் மின் நிலையங்களையே நம்பியிராமல், அனல், அணு மின் நிலையங்களை அமைக்கவும், இருப்பவைகளை விரிவு படுத்தவும் மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு பலமுறை வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது. மின் உற்பத்திக்காக மாநில அரசு வகுத்துள்ள சிறிய திட்டங்களுக்குக் கூட நீண்ட காலமாக மத்திய அரசின் அனுமதிக்குக் காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. தொழில் வளரும் வேகத்திற்கு ஏற்ப அதனை முந்திக்கொண்டு மின் வசதி பெருகியாக வேண்டும். ஆனால், 1983–84-ல் தமிழ் நாட்டில் மின்சாரம் 3,000 மெகாவாட் அளவுக்கு பற்றுக்குறை இருக்கக்கூடும் என்பதைக் கணக்கிட்டு நாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளோம். அதனை அலட்சியப்படுத்தாமல், நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிற நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலைய விரிவாக்கம், தூத்துக்குடியில் அணு மின் நிலையம், மேட்டூரிலும் தூத்துக்குடியிலும் அனல் மின் நிலையங்கள், ஹோகனக்கல் நீர் மின் நிலையம் ஆகியவை செயல்பட மத்திய அரசு உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். 200 மெகாவாட் மின் உற்பத்தித் திறனுள்ள காடம்பாறை நீர் மின் வசதித் திட்டத்தை மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக 1971-ல் நம் அரசு அனுப்பியது. இதற்கு 1973 பிப்ரவரியில் மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கிடையே மின்வெட்டினால் எழுந்துள்ள இன்னல்களை விரைந்து பரிசீலித்து விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோரின் நலனில்

அக்கறை கொண்டு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதோடு, மேலும் தேவைப்படுகிற நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் இந்த அரசு தயங்காது என்பதை உறுதியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை ஒரு பொதுப் பிரச்சினையாகக் கருதி, கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் அனைவரும் அரசுடன் ஒத்துழைத்தால் எழுந்துள்ள சிக்கல்களை எளிதாகத் தீர்ப்பதற்கு இயலும் என்பதையும் வேண்டுகோளாக விடுக்கிறேன்.

கைத்தறி.

18. நமது மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக, வருவாய்க் கணக்கில் 1972–73-ல் 1·52 கோடி ரூபாயும், 1973–74-ல் 1·94 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு ஊழியர்களுக்காகக் கடன் கணக்கில் கைத்தறித் துணி விற்பனை செய்ததால் ஏற்பட்ட பணத் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்காக தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்கு வட்டியில்லா வழிவகை முன்பணமாக 1·5 கோடி ரூபாய் அரசு கொடுத்துள்ளது. இந்த உதவியைப் பயன்படுத்தி இவ்வாண்டு தலைமைச் சங்கம் தொடக்கச் சங்கங்களிடமிருந்து 8·10 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்ய முடிந்தது. 1966–67-ல் 3·25 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகளையே கொள்முதல் செய்திருந்தது என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

வேட்டிகள், புடவைகள், துண்டுகள், படுக்கை விரிப்புக்கள், சமுக்காளங்கள் இவற்றினைக் கைத்தறிக்கென்றே ஒதுக்கி வைக்குமாறும், சுலபமாகச் செயற்படுத்தத் தக்க வகையில் இது பற்றிய விதிகளை எளிதாக்குமாறும் மத்திய அரசை நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். இவ்வகையில் மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்காதது வருந்தத்தக்கது.

மற்ெருரு முக்கியமான பிரச்சினை, தறிகளுக்கு நூல் வழங்குவது பற்றியதாகும். கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ்வரும் தறிகளுக்கு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் மூலம் நியாயமான விலையில் நூல் வழங்கி வருகிறோம். அதைப் போல கூட்டுறவு அமைப்புக்கு அப்பாற்பட்ட கைத்தறிகளுக்கும் நியாயமான விலையில் நூல் வழங்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அதற்கு தமிழகத்திலுள்ள நூற்பாலைகளிடமிருந்து மாநில அரசு மூலம் நூல் வழங்க, தக்க அதிகாரங்களை மாநில அரசுக்குத் தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுள்ளோம். இதைப் பற்றி மத்திய அரசு இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை என்பதை வேதனையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலை எதிர்நோக்கிய பல்வேறு சிக்கல்களை ஆராய்ந்து அவற்றிற்கு ஏற்புடைய தீர்வுகளை எடுத்துக் கூறுவதற்காக, திரு க. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் வல்லுநர் குழுவொன்றை நியமித்துள்ளோம். கைத்தறித் தொழிலில் தொழிலாளருக்கு ஊதியங்களை நிர்ணயிப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்காக ஊதிய ஆய்வுக்குழு ஒன்றையும் நியமித்துள்ளோம். இந்த இரண்டு குழுக்களின் அறிக்கைகளைப் பெற்று, அவைகளின் பரிந்துரைகளை ஆய்ந்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

தொழில் வளர்ச்சி.

19. உரிமம் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள நைலான், சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பைட், டயர், பி.சி.டி., போன்ற தொழில்களுக்கான பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் சிறு தொழில்களுக்காக தமிழ் நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் (SIDCO) வாயிலாக 3·56 கோடி ரூபாய்க்கு மூலப்பொருள்களும்,

இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கும் தொழிற்கூடங்கள் கட்டுவதற்குமாக 1·80 கோடி ரூபாய்க் கடனும் நடப்பாண்டில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் இவை 8·50 கோடி ரூபாயாக உயரும். தமிழ் நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் (SIPCOT) மூலமாக 6·52 கோடி ரூபாய் மூலதனம் உள்ள தொழில்களுக்கு 1·06 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கடனும், பங்குத் தொகையுமாக உதவி அளிக்க இந்த அரசு முன் வந்துள்ளது. இவ்விரண்டு நிறுவனங்களும் அண்மையில் இந்த அரசினால் நிறுவப்பட்டு வெற்றிகரமாக நடந்து வருகின்றன என்பதை மன்றம் நன்கறியும். அரசே நடத்தும் சிறு தொழில்களை நிர்வகிக்கும் தமிழ் நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்தின் (TANSI) உற்பத்தி அளவு 1966–67-ல் 4·79 கோடி ரூபாயாக இருந்ததற்கு மாறாக, மின்சாரப் பற்றாக் குறையுள்ள நடப்பாண்டில் 7 கோடி ரூபாய் அளவை எட்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்தாண்டில் இது 9 கோடி ரூபாயாக உயரும்.

மாநில அரசு புதிய பணிகளை மேற்கொள்வதற்கான திட்டங்களை வகுத்து வருகிறது என்றாலும், சேலம் உருக் காலை தவிர தமிழ்நாட்டிலே மத்திய அரசுத் துறைத் தொழில் திட்டம் எதுவுமே நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை எனலாம். 1972–73-ல் இந்தியா முழுவதற்குமாக மத்திய அரசு 686 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தொழில் துறைகளில் முதலீடு செய்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இதில் 20 கோடி ரூபாய் மட்டுமே, இம் மாநிலத்தில் நடப்பாண்டில் செய்யப்படும் முதலீடு. பாதுகாப்புக்குத் தேவையாகும் பொருள்களையும் வேறு தொழிற்சாதனங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பான இடம் தமிழ் நாடு என்பது தெளிவாகும். கீழ்க்காணும் பெருந்

தொழில்களை தமிழ் நாட்டில் அமைத்திட மத்திய அரசின் அனுமதியை வேண்டியுள்ளோம். அத் தொழில்களாவன :—

தூத்துக்குடியில் தொழில்களுக்கான எண்ணெ சுத்தி கரிப்புச்சாலை (52 கோடி ரூபாய்), மணலியில் பெட்ரோ கெமிகல் தொழிற்சாலைகள் (80 கோடி ரூபாய்), பாலிஸ்டர் சுருள் தொழிற்சாலை (13 கோடி ரூபாய்), சேலத்தில் வெப்பந்தாங்கிக் கற்கள் தயாரிக்கும் தொழிற் சாலை (10 கோடி ரூபாய்). காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் எண்ணெய் தேடும் பணியை மேற்கொள்ள மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

இத்தொடர்பில் மற்றென்றையும் குறிப்பிட விழைகிறேன். சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்று இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே வேண்டி வருகிறோம். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது அவசரமும் அவசியமும் ஆகும். நம் நாட்டின் மேற்குக் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்து கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்கு ஆகும் பயண நேரம் இதனல் பெரிதும் குறையும். இது, நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கும், கடலோர வாணிபத் திற்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இதனை ஐந் தாவது திட்டக் காலத்திலாவது மேற்கொள்ள வேண்டு மென மத்திய அரசை நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். இது தவிர, தூத்துக்குடியில் கப்பல் கட்டும் தளம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுள்ளோம்.

வேலை வாய்ப்பு.

20. ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப் பிட்டிருப்பது போல், வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்கு வதற்கு சிறப்புத் திட்டங்களை 10 கோடி ரூபாய்

செலவில் நாம் தொடங்கி வைத்துள்ளோம். 3 கோடி ரூபாய் செலவில் கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம், 3 கோடி ரூபாய் செலவில் கிராமப்புற சாலை அமைப்புத் திட்டம், 61 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் இளைஞர் அணித் திட்டம், 1·31 கோடி ரூபாய் செலவில் வறட்சி பாதிப்புப் பகுதித் திட்டம், 47 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பொறியியல் பட்டதாரிகளுக் கும், சான்றிதழ் பெற்றவர்களுக்கும் தொழில் பழகும் சிறப்புத் திட்டம், கைப்பணியாளர்களுக்கு 30 இலட்சம் ரூபாய் வரை கடன் வழங்குதல், 25 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஆசிரியர்கள் தொழில் பழகும் திட்டம் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

மேலும், படித்து வேலையற்றிருக்கும் இளைஞர்களின் பிரச்சினையை மனதிற்கொண்டு ஒரு விரிவான சிறப்புத் திட்டத்தை வகுத்துள்ளோம். 15 கோடி ரூபாய் அளவில் ஆண்டுக்கு செலவு செய்து வேலை வாய்ப்புக்கள் அளிப்பதற்காக மாநில அரசு தயாரித்துள்ள இத் திட்டத்தை மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்று, விரைவில் செயல்படுத்த முடியுமென நம்புகிறோம்.

கிராம முன்னேற்றம்.

21. 1,500 மக்களும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களும் வாழ்கின்ற ஊர்களையும் இடையே உள்ள ஊர்களையும் முக்கிய சாலைகளுடன் சேர்க்கும் இணைப்புச் சாலைகள் அமைப்புத்திட்டம் ஒன்றை கடந்தஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் நான் வெளியிட்டேன். இவ்வகை யில் 19 கோடி ரூபாய் அளவில் தீட்டப்பட்ட திட்டத் தின்கீழ், 1972–73ஆம் ஆண்டில் 3 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இப் பணிக்கென 1973–74ஆம் ஆண்டிலும் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி கல்வி-நிதி விசாரணைக் குழு செய்த பரிவுரைகளின் அடிப்படையில், வளர்ச்சி வட்டாரங்களின் வகைப்பாடு மாற்றி அமைக்கப்பட்டு, அதற்கேற்ப ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்குக் கொடுக்கப்படத்தக்க ஊரகத் தீர்வை மேல்வரி இணை மானிய வீதங்களும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக 1973—74-ல் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 5·25 கோடி ரூபாய் பெறுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நகர் முன்னேற்றம்.

22. நகர்ப்புற-நாட்டுப்புற திட்டமிடுவதற்கான சட்ட வரைவு, சட்டமாக ஆகிவிட்டதென்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவர். இச் சட்டத்தின்கீழ், நகர்ப்புற-நாட்டுப்புற திட்ட அமைப்பு அதிகார மன்றங்களை அமைத்திடுவது குறித்து அரசு ஆழ்ந்து ஆலோசித்து வருகிறது. இப் பணிக்கென இம் மாநிலம் எட்டு வட்டாரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றிற்கான வட்டாரத் திட்டங்கள் தீட்டும் பணி நிறைவெய்தும் நிலையிலுள்ளது. வட்டாரத் திட்டங்களுடன், நகரப் பகுதிகள் ஒழுங்கு முறையுடன் வளர்ச்சியுறுவதற்காகப் பெருந்திட்டங்களும் விரிவான திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார அமைப்பை (Metropolitan Development Authority) அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. சென்னை மாநகரின் பிரச்சினைகள் மேலும் பெருகி விடாமல் இருப்பதற்காக, சென்னையிலிருந்து சுமார் 30 கல் தொலைவில் எல்லா வசதிகளும் நிறைந்த துணை நகரங்களைத் தோற்றுவிப்பது இவ்வமைப்பின் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். இத் திட்டத்தினை அரசு முதற்கண் செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காட்டாங்குளத்தூருக்கு அருகில் நிறைவேற்றுவதென

முடிவெடுத்துள்ளது. இத் துணைநகர், மறைந்த தமிழ்ப் பேரறிஞர் மறைமலையடிகளின் நினைவாக ' மறைமலைநகர் ' என அழைக்கப்படும். இதற்கான தொடக்க முயற்சியை மேற்கொள்வதற்காக 1973–74 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 2 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

வீட்டு வசதி.

23. 1973–74ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் வீட்டு வசதிக்கென 7·08 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும். மேலும் வங்கிகளிடம் இருந்து அதிக நிதி வசதி பெற்று நடுத்தர வகுப்பினருக்கும் குறைந்த வருமானம் உள்ள வர்கட்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் ஒரு புதிய திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இது திருச்சி, சேலம், இராமநாத புரம் மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்படும். மத்திய கூட்டுறவு வீடு அடமான சங்கமும் வீட்டு வசதிக்கான கடன்களை அதிகரித்து வருகிறது. இதற்காக ஆயுள் காப்பீட்டு கழகத்திடமிருந்து கூடுதல் வசதிகளைப் பெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

குடிசை மாற்று வாரியம்.

24. நகர்ப்புற குடிசை மாற்றும் திட்டத்திற்காக நாம் 1972–73ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். 1972–73ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் 6·5 கோடி ரூபாயும், 1973–74ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 6·5 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியுள்ளோம்.

நடப்பாண்டில் 4,500 குடியிருப்புகளும், வரும் ஆண்டில் மேலும் 4,500 குடியிருப்புகளும் கட்டி முடிக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும், குடிசைப் பகுதிகளுக்கு சுற்றுப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரப்படும்.

குடிநீர், வடிகால் வசதி வாரியம்.

25. *1969–70-ல்* குடிநீர், வடிகால் வசதி வாரியம் அமைத்ததிலிருந்து சென்னை மாநகராட்சிக்கும், ஏனைய நகராட்சிகளுக்கும் குடிநீர் வசதியளிப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். சென்னைக்குப் போதிய அளவில் நீர் கொண்டு வருவதற்கான மாபெரும் திட்டமாகிய வீராணம் திட்டம் *1974*-ல் முடிவுறுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. *1969–70*லிருந்து நடப்பாண்டு முடிய, *84* புதிய நகர குடிநீர் வசதித்திட்டங்கள் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. *43* திட்டங்கள் முடிவடைந்துள்ளன. மேலும் *25* திட்டங்கள் இந்த ஆண்டிலே முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கிறோம். இதன் பயனாக, *99* நகராட்சிகளில், *80* நகராட்சிகளுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி கிடைத்துள்ளது. மேலும் *10* நகராட்சிகளுக்கான திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சிய *9* நகராட்சிகளுக்கு குடிநீர் வழங்குவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன.

ஆறு ஆண்டுக் காலத்தில், சுமார் *40* கோடிச் செலவில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து தருவதற்கான திட்டமொன்றை குடிநீர் வடிகால் வசதி வாரியம் வகுத்துள்ளது. முதற்கட்டமாக, *100* இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில், கிராமங்களில் இவ்வாண்டு *220* குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அடுத்த ஆண்டு இத் திட்டத்தின்கீழ் *200* இலட்சம் ரூபாய் செலவில் *450* குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்படும். இதுவன்றி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் செயல்படும் கிராம குடிநீர்த் திட்டத்தின்கீழ் *1·46* கோடி ரூபாயும் ஐக்கியநாடு குழந்தைகள் விரைவு நல நிதி (UNICEF) திட்டத்தின்கீழ் *50* இலட்சம் ரூபாயும் அடுத்த ஆண்டு செலவிடப்படும். குடிநீர் வசதிக்காக *1966–67*-ல் சுமார் *3·5* கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டதற்கு மாறாக, *1973–74*-ல் மொத்தம் சுமார் *20* கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும் என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன்.

26. சமுதாயத்தில் வாழ்க்கை வசதியற்று துன்பத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் அடித்தள மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசு, 1973-74ஆம் ஆண்டில், அரிசன நலன் என்ற தலைப்பில் முன்பு இணைத்து ஒதுக்கப்பட்ட சத்துணவு திட்டத்திற்கான தொகை 88 இலட்சம் ரூபாய் நீங்கலாக 8·16 கோடி ரூபாயும், பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலனுக்கென 5·56 கோடி ரூபாயும் செலவிடத் திட்டமிட்டுள்ளது. இதில் மாநிலத் திட்ட இனங்களும் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் இனங்களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

		மொத்தம்.	திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மாநிலச் செலவு.	மாநிலத் திட்டம்.	மத்திய அரசு பொறுப் பேற்கும் திட்டங்கள்.
		(ரூபாய் கோடியில்.)			
தாழ்த்தப்பட்டோர் நலன் (1973–74)	..	8·16	5·52	2·05	0·59
பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் (1973–74)	..	5·56	1·76	3·50	0·30

தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்காகும் செலவில் மிகப் பெரும் பகுதியை மாநில அரசே தன் வசதிகளிலிருந்து செய்துவருகிறது என்பது மேலே கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரத்திலிருந்து தெரியும்.

தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோரில் திறமையுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றையும் தோற்றுவித்துள்ளோம். இவர்களில் திறமையுள்ளவர்கள் மற்றெந்த வகுப்பினருக்கும் படிப்பிலும் பணியிலும் தாங்கள் சளைத்தவர்களல்ல என்பதை மெய்ப்பித்துக் காட்டும் வகையில் தன்னம்பிக்கையும் தக்க எழுச்சியும் பெறுவதற்காகவே இத் திட்டம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வங்கிகளிடம் இருந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் பெற்று, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு வரும் ஆண்டில் விடுதிகள் கட்ட அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. இதனையும் சேர்த்து, தாழ்த்தப்பட்டவர் நலனுக்கென 9·16 கோடி ரூபாயும், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்கென 6·56 கோடி ரூபாயும் வரும் ஆண்டில் செலவிடப்படும் என்பது தெளிவாகும்.

தொழிலாளர் நலன்.

27. தொழிலாளர் நலனில் அக்கறைகொண்டுள்ள இந்த அரசு, கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை ஆராய குழு அமைத்திருப்பது போல், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தையும் ஆராய்ந்து பரிந்துரையளிக்க குழுஒன்றை அமைத்துள்ளது. மேலும் சிறு தொழிற்சங்கங்கள் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் ' ரிட் ' மனுக்கள் செய்வதற்கோ, '' ரிட் அப்பீல் '' செய்வதற்கோ ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை ஏற்கும் பொருட்டு, தக்க வசதியற்ற தொழிற்சங்கம் ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் கொடுக்க தீர்மானித்துள்ளது. தொழிலாளர் நலநிதி ஒன்றையும் நாம் அமைத்துள்ளோம். இதற்கு அரசு ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் முதற்கட்டமாக மானியமாக அளித்துள்ளது.

குடியிருப்பு மனைச் சட்டம்.

28. தமிழ் நாடு 1971ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமை உரிமை உறுதி செய்தல்) சட்டத்தின்கீழ், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1,57,000 பேருக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களில் 1,00,000 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ; 47,000 பேர் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களிடமிருந்து குடியிருப்புமனையின் விலையை வசூலிக்க வேண்டாமென்றும் குடியிருப்பு உரிமையாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய

இழப்பீட்டுத் தொகையை மாநில நிதியிலிருந்தே கொடுத்து விடுவதென்றும் மாநில அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்தச் சட்டம் மலைப் பகுதிகள் நீங்கலாக, மற்ற எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விரிவாக்கப்படுகிறது. மேலும் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இந்தச் சட்டத்தால் பயனடைவார்கள்.

29. இவ்வாறு பல்வேறு துறைகளிலும் விரைந்த முன்னேற்றத்திற்காக நமது அரசு, பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆற்றுகிறது எனினும்,—அந்தத் துறைகளில் பெரும்பாலானவை மத்திய அரசின் உதவிகளுக்காகவும், அனுமதிகளுக்காகவும் காத்துக் கிடக்க வேண்டிய சூழ் நிலையிருப்பதை, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஊன்றிக் கவனித்தால் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். இத் தகைய இடர்ப்பாடுகளைக் களைந்து தயக்கமின்றித் தகை சால் திட்டங்களை நிறைவேற்றத்தான் மாநில அரசுகள் முழுமையான சுயாட்சித் தன்மையுடன் விளங்க வேண்டு மென்ற இந்த அரசின் கொள்கையை வலியுறுத்தி வருகிறோம். மத்தியிலும்,—மாநிலங்களிலும் ஆளுகிறவர் களைப் பொறுத்து இல்லாமல், மத்திய மாநில உறவுகள் அரசமைப்புச் சட்ட அடிப்படையிலேயே நிலை பெறவும் வலுப் பெறவும் வேண்டும். அதற்கு அரசமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டாக வேண்டும். இந்தக் கருத்து வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த அரசு, மாநில அளவில் தன்னுலியன்ற சோஷலிசத் திட்டங் களைப் படிப்படியாக நடைமுறைப்படுத்தி வருவதையும், அண்மையில் பேருந்துகள் தேசீய உடைமையாக்கப்படும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதையும் நாட்டு மக்கள் நன்கறிவர். தமிழ்ச் சமுதாயம் மகிழத்தக்க வேறு சில அறிவிப்புக்களையும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை வாயிலாக நான் நாட்டுக்கு வழங்குகிறேன்.

(1) உணவு தானிய மொத்த வாணிபம்.

உணவு தானிய மொத்த வாணிபம் பற்றி குடியரசுத் தலைவர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் தொடர்பாக பிப்ரவரி 24ஆம் நாள் டெல்லியில் நடைபெற்ற, முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கலந்துகொண்டுள்ளார். அதில் விவாதிக்கப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில், நமது மாநிலச் சூழ்நிலைக்கேற்ப, இன்றியமையாப் பண்டங்களின் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் உணவு தானிய மொத்த வியாபாரத்தை அரசு நடத்துவது பற்றி ஆய்ந்து விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

(2) தொழில் சட்ட ஆலோசனைப் பிரிவு.

தொழிற் சட்டங்கள் குறித்த பல்வேறு பிரச்னைகளில் அறிவுரை தேவையாயிருந்து, அதற்கான செலவு செய்ய தனிப்பட்ட தொழிலாளர் பலருக்கும் சிறு தொழிற்சங்கங்களுக்கும் இயலாத நிலை உள்ளது. இவர்களது பிரச்சினைகளை ஆய்ந்து பார்த்து, என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமின்றி, என்னென்ன ஆதாரங்களுடன் எந்த அமைப்பை அணுக வேண்டும் என்பது பற்றியும், அவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களது பிரச்சினைகளில் சட்ட ஆலோசனை கூறுவதற்காக, தொழில் சட்ட ஆலோசனைப் பிரிவுகள் சென்னை, மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்களில் வரும் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்படும்.

(3) அரசு அலுவலர்கள்.

மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் உள்ள அரசு அலுவலர்களின் ஊதியம் குறித்து ஒருமித்த கொள்கை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் மத்திய

அரசுக்கு கூறியுள்ள கருத்து முக்கியமானது ஆகும். மத்திய அரசு தனது அலுவலர்களது ஊதிய வீதங்களை மாற்றும்போது, மாநில அரசுகளுடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்று கூறியுள்ளோம். மாநில அரசுகள் தத்தம் அலுவலர்களது ஊதிய வீதங்களை மத்திய அரசின் ஊதிய வீதங்களுக்கு ஏற்ற முறையில் மாற்றியமைக்கத் தேவையான நிதி உதவி அளிக்கும் பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்கவேண்டுமென வலியுறுத்துகிறேன்.

நடப்பாண்டில் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு நன்மைகள் பலவற்றை நாம் செய்துள்ளோம். அகவிலைப் படியை உயர்த்துவதற்கு மட்டும் நமக்கு நடப்பாண்டில் 5·5 கோடி ரூபாய் செலவாகியுள்ளது. தனி நபர் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தியதாலும் தொடர்பான வேறு சில சலுகைகளை அளித்ததாலும் நமக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 4 கோடி ரூபாய் முதல் 5 கோடி ரூபாய் வரை செலவாகிறது. இவ்வாண்டு வீட்டு வாடகைப்படி சென்னை மாநகரப் பகுதியில் ஊதியத்தில் 12 சத விகித அளவுக்கு உயர்த்தித் தரப்பட்டுள்ளது. சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்ற வகையில், 1973–74-ல் சென்னைப் பகுதிக்கு 15 சத விகிதம் வரையும், மற்றப் பகுதிகட்கு தக்கவாறும், வீட்டு வாடகைப்படி உயர்த்தப்படும். இதற்கென 1·5 கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவு ஏற்படும். தங்கள் ஊதியங்களை மேலும் உயர்த்தும்படி அரசு ஊழியர்களும் ஆசிரியர்களும் கோரிக்கை விடுக்கும்போது, மாநில அரசின் நிதி நிலைமையைக் கருதிப் பார்க்கும்படி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருப்பினும், அகவிலைப்படி உயர்வு தேவை என்ற அரசு அலுவலர்களின் முறையீட்டை ஏற்று, அகவிலைப்படியை 1,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக ஊதியம் பெறும் அலுவலர் அனைவர்க்கும்

10 ரூபாய் அதிகப்படுத்த அரசு முன்வந்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த உயர்வு ஏப்ரல் மாதத்திற்கான ஊதியத்திலிருந்து தொடங்கப் பெறும். இதற்கு மட்டும் ஆகும் ஆண்டுச் செலவு 6 கோடி ரூபாயாகும். அரசின் நெருக்கடியான நிதிநிலையை முன்னிட்டு இந்த அகவிலைப்படி உயர்வு, ஓராண்டு காலத்திற்கு அலுவலர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதியில் (Provident Fund) சேர்க்கப்படும். வழக்கம்போல் இந்த உயர்வு, ஆசிரியர்களுக்கும், உள்ளாட்சி நிறுவன அலுவலர்களுக்கும் இதே முறையில் வழங்கப்படும்.

(4) தாழ்த்தப்பட்டோர் நல மேம்பாடு, வீட்டு வசதிக் கழகம்.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு இதுவரை அரசு வழங்கியுள்ள வீட்டு மனைகளில், சுமார் 80,000 மனைகளில் வீடுகள் கட்டப்படாமல் உள்ளன. இவற்றில் விரைந்து வீடுகள் கட்டுதற்கு உதவும் வகையில் தாழ்த்தப்பட்டோர் நல மேம்பாடு, வீட்டு வசதிக் கழகம் ஒன்றை அரசு அலுவலர் ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்டு உருவாக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. வங்கிகளிலிருந்தும், ஏனைய நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்தும், நிதி உதவி பெற்று, பத்தாண்டுக் காலத்தில் இம் மனைகளில் வீடுகள் கட்டி முடிக்க அரசு திட்டமொன்றைத் தீட்டியுள்ளது. முதற்கட்டமாக 1973–74-ல் 10,000 வீடுகள் கட்டப்படும் என்பதைத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்குக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

(5) புதுக்கோட்டை.

நீண்ட நெடுங்காலமாக புதுக்கோட்டையைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற முறையீட்டை ஏற்று, தனிமாவட்டம் அமைக்கப்படும் என்பதை

அந்த வட்டாரத்து மக்களுக்குப் பேருவகையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உருவாக வேண்டிய அந்த மாவட்டத்தில் இணைக்கப்பட வேண்டிய பகுதிகள் பற்றியும், அதன் காரணமாக எழும் பிரச்னைகள் பற்றியும் ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்யும் அறிக்கையினைத் தயாரித்து அரசுக்கு அளிக்க வருவாய்த் துறை வாரியம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(6) பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்ச் சீரமைப்பு.

கூவம் சீரமைப்புத் திட்டப் பணி நிறைவெய்தியதை அனைவரும் அறிவர். அடுத்து, நமது மாநிலத்தில் 100 மைல் நீளம் அமைந்துள்ள பக்கிங்ஹாம் கால்வாயினை 33 அடி அகலமுள்ளதாகவும், 6 அடி ஆழமுள்ளதாகவும் ஆக்கி, அந்த நீண்ட கால்வாயைப் போக்குவரத்துக்கேற்ற வகையில் எழிலுற மாற்றிட வேண்டுமெனவும் நாம் திட்டமிட்டுள்ளோம். இத் திட்டத்தினை 1973–74ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கி விடுகிறோம். இதற்கென வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 50 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வகை செய்துள்ளோம்.

(7) தனியார் மின் நிறுவனங்கள்.

தனியார் துறையில் மின் வழங்கும் நிறுவனங்களில் 1967-ல் அரசு எடுத்துக் கொண்டது போக, எஞ்சியுள்ள ஏழு தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்களான, (1) கும்பகோணம் எலெக்டிரிக் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன் ; (2) நாகப்பட்டினம் எலெக்டிரிக் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன்; (3) வேலூர் எலெக்டிரிக் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன்; (4) சவுத் மெட்ராஸ் எலெக்டிரிக் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன் ; (5) திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி எலெக்டிரிக் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன்; (6) சேலம்-ஈரோடு எலெக்டிரிக்

சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன்; (7) செங்கோட்டை எலெக்டிரிக் சப்ளைக் கார்ப்பரேஷன் ஆகியவற்றை நாட்டுடைமை யாக்கும் சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(8) அலுமினியம் தொழிற்சாலை.

அலுமினியம் கனிப்பொருள் தமிழகத்தில் கிடைக்கிறது. அதைக்கொண்டு மேட்டூரில் நடைபெறும் அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு (MALCO) அரசுப் பொறுப்பில் உள்ள தமிழ் நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (TIIC) நிறுவனத்தின் மூலம் 115 இலட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அலுமினியம் ஏராளமான சிறிய, பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப் பொருளாகப் பயன் படுகிறது. தமிழகத்தில் கிடைக்கும் கனிப்பொருளை பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காக முறைப்படி பயன் படுத்தவும், உற்பத்திப் பொருளைச் சீராகத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழங்கிடவும், அலுமினியத் தொழில் நாட்டு மக்களுக்கு அதிகப்பயன் கிடைக்க வழி செய்ய வும், மேட்டூரில் உள்ள அலுமினியத் தொழிற்சாலையை நாட்டுடைமையாக்குவது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. முதற்கட்டமாக இதன் நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்வதற்கான சட்டம் மத்திய அரசிடம் ஒப்புதல் பெற்று, இந்தக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வரப்படும்.

(9) நிலச் சீர்திருத்தம்.

உழுபவர்களுக்கு நிலம் உரிமையாக்கப்பட வேண்டும் என்பது நமது கொள்கை. இந்தக் கொள்கை யின் அடிப்படையில் பல்வேறு நிலச் சீர்திருத்தச்

சட்டங்கள் இந்த மாமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. நில உடைமையாளர்களின் கீழ் பன்னெடுங் காலமாக உழுது பயிரிட்டுவரும் குத்தகைக்காரர்களின் பாதுகாப்புக்காகப் பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளன. குத்தகைக்கு உழுது பாடுபட்டுவரும் உழவர்களுக்குத் தாங்கள் உழும் நிலங்களை நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிச் சொந்த மாக்கிக் கொள்ள உரிமை தரும் சட்டம் கொண்டு வருவது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஏழை சிறு நில உடைமையாளர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத வண்ணம் இதற்கான சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரப்படும் என்பதைப் பூரிப்பு பொங்கிட அறிவிக்கிறேன். இதற்காக ஏழை விவசாயக் குத்தகை தாரர்களுக்குத் தேவைப்படும் நிதி உதவி அளிக்க, குத்தகைதாரர் நிதி உதவிக் கழகம் ஒன்று அமைக்கப் படும்.

30. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய, அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல் என்பதை மறவாது இந்த ஆறு ஆண்டுகளில் சொல்லிய வண்ணம் பல சாதனைகளைப் புரிந்து சமதர்ம ஒளி பரவிடும் புத்தம் புதிய சமுதாயத் தைப் படைத்திட சூளுரை மேற்கொண்டுள்ளோம். அதற்குச் சான்று பகருகின்ற அறிவிப்புக்களைத்தான் இன்று இந்த அவையின் கண் வழங்கியிருக்கிறேன். இது போன்ற எண்ணங்களுக்கு, ஆண்டு அனுபவித்த ஆதிக்க புரியினரிடமிருந்து வரும் கடுமையான எதிர்ப்புக்களை இன்முகத்தோடு புறங்கண்டு; இத்திட்டங்களையும் சட்டங் களையும் ஆதரிப்பர் என எதிர்பார்க்கும் இடங்களி லிருந்தும் நாம் வியப்படையும் வண்ணம் விரோதக் கணைகள் கிளம்புவதையும் வேதனையுடன் சமாளித்தவாறு

நமது இலட்சியப் பயணம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயினும், நமக்கு நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் வழங்குகின்ற வகையில்

" செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும்
பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக் கீழ்த் தங்கும் உலகு "

என்ற பொய்யாமொழி அமைந்துள்ளதை மட்டும் சுட்டிக் காட்டி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மன்றத்தின் முன் வைத்து என் கடமையை நிறைவேற்றுகிறேன்.

வணக்கம்.

மு. கருணாநிதி,
முதலமைச்சர்.

சென்னை,
1973, பிப்ரவரித் திங்கள், 26ஆம் நாள்.